

Land	Norge
Domstol	Gulating lagmannsrett
Parter	Unit4 Agresso AS mod Corporater AS
Dato for afgørelse	3. juni 2015
Afgørelsestype	Dom
Status	Retskraftig
Dato for publicering i domsdatabasen	10. juni 2020
Omtalt i It-kontraktret, 2. udgave	s. 11
Gengivet fra	Lovdata

Denne dom er hentet fra Lovdata med Lovdatas tilladelse.

Udnyttelse af afgørelser fra Lovdata til forlagsvirksomhed, distribution, drift af søgbare databaser eller til undervisningsvirksomhed kræver særskilt aftale med Lovdata. Lovdata afgør i tvivlstilfælde, hvorvidt der foreligger forlagsvirksomhed, distribution, drift af søgbare databaser eller undervisningsvirksomhed.

Videresalg af Lovdatas tjenester kræver særskilt aftale.

Gulating lagmannsrett – Dom - LG-2014-159719

Instans	Gulating lagmannsrett – Dom
Dato	2015-06-03
Publisert	LG-2014-159719
Stikkord	Kontraktsrett. Vedlikeholdsavgift.
Sammendrag	Tvist om fra hvilket tidspunkt det kunne kreves vedlikeholdsavgift ved vidersalg av dataprogramvare. Anke førte frem. Konkret vurdering.
Saksgang	Stavanger tingrett TSTAV-2013-192029 – Gulating lagmannsrett LG-2014-159719 (14-159719ASD-GULA/AVD1).
Parter	Unit4 Agresso AS (advokat Jostein Ramse) mot Corporater AS (advokat Johan Krabbe-Knudsen).
Forfatter	Lagdommer Jarle Golten Smørdal, lagdommer Ole-Arne Linga, ekstraordinær lagdommer Astrid Lærdal Frøseth.

Innholdsfortegnelse

Gulating lagmannsrett – Dom - LG-2014-159719.....	1
Innholdsfortegnelse	2
Sakens bakgrunn:.....	3
Ankende part har sammenfatningsvis gjort gjeldende:	5
Ankemotparten har sammenfatningsvis gjort gjeldende:	6
Lagmannsrettens vurdering:.....	6

Saken gjelder pengekrav i kontraktsforhold.

Stavanger tingrett avsa 16.06.2014 dom med slik slutning:

1. Unit4 Agresso AS dømmes til å betale til Corporater AS beløp stort kr 1 128 010 – en millionetthundreogtyveåttetusenogti – eksklusiv moms med tillegg av forsinkelsesrente fra 15. juni 2013 til betaling skjer.
2. Unit4 Agresso AS dømmes til å betale til Corporater AS sakens omkostninger med kr 179 469 – etthundreogsyttitusenfirehundreogsekseni – eksklusiv merverdiavgift.

Unit4 Agresso AS har anket dommen. Ankeforhandling ble holdt i Gulating lagmannsretts lokaler i Stavanger 20.-21.05.2015. For ankende part møtte direktør Terje Kaasa og for ankemotparten møtte daglig leder Tor Inge Vasshus, som begge ga forklaring. Det ble i tillegg hørt tre vitner og foretatt dokumentasjon som fremgår av rettsboken.

Sakens bakgrunn:

Unit4 Agresso AS leverer dataprogramløsninger, og benytter i den forbindelse også enkelte programmer som leveres fra Corporater AS. Partene inngikk en overordnet avtale om sitt samarbeid 30.01.2009. Avtalen ga Unit4 Agresso AS rett til å videreselge enkelte programmer fra Corporater, og markedsføre dette under eget navn. Avtalen inneholdt bestemmelser om vederlag i form av lisens og løpende vedlikeholdsavgift.

Den aktuelle tvist springer ut av en omfattende leveranse av dataprogramvare for virksomhetsstyring til Oslo kommune. Unit4 Agresso inngikk avtale med Evry, som leverte programløsningen til sluttbrukeren Oslo kommune. Det gikk en lengre periode fra program var fysisk installert på en testserver i kommunen høsten 2011 til første avdeling i kommunen tok programvare i bruk som pilotprosjekt 15.6.2013. Uenigheten gjelder om Corporater har krav på vedlikeholdsavgift også før 15.6.2013, og kravet gjelder perioden fra 1.1.2012 til 15.6.2013. Vedlikeholdsavgift for perioden fra og med 15.6.2013, er partene ikke uenige om. Partene er heller ikke uenige om at lisensavgiften kunne kreves inn på ett tidligere tidspunkt.

Fra tingretts saksfremstilling gjengis følgende, som er sammenfallende med slik saken fremsto også for lagmannsretten:

«I henhold til OEM-avtalen punkt 1 skal Agresso blant annet markedsføre Corporaters' ulike programvarer og distribuere disse til interesserte kunder, herunder til eksisterende kunder. Om programvaren fremgår det at Enterprise Performance Management-løsningen (EPM) som Corporater har utviklet under benevnelsen Corporater EPM-Suite, er et overordnet styringssystem som kommer på toppen av de systemer som Agresso allerede kan tilby, og som i henhold til avtalen skal kunne markedsføres som Agresso EPM Suite. Et mål med avtalen er at Agressos' kunder som vil anskaffe EPM-løsning, kjøper Agresso EPM-Suite løsningen.

Alle lisensavtaler skal etter avtalen være betinget av at det samtidig inngås avtale om obligatorisk kundestøtte og vedlikehold, og Agresso skal sørge for at det inntas bestemmelser om dette i sine avtaler med kundene, jf. punkt 3. Det er Corporater som i avtaleperioden plikter å forestå dette vedlikeholdet og oppgraderingen av nevnte Agresso EPM-Suite, jf. punkt 5.2. Det følger av OEM-avtalen punkt 5.3 at Corporater er også forpliktet til å rette feil og mangler ved Agresso EPM Suite – i henhold til de forpliktelser som Agresso har overfor sine kunder, og forpliktelsen skal være «back to back».

Om vederlag fremgår det under punkt 6 at: «Agresso skal betale lisens og vedlikeholdsavgift i henhold til Corporaters' til enhver tids gjeldende satser, fratrukket særlige rabatter, slik som er nærmere spesifisert i vedlegg 7» til avtalen, og det fremgår at «forfallstidspunkter for de enkelte avgifter er også angitt i vedlegg 7», men «Corporater har rett til å justere sine standardpriser for fremtidige avtaler med [3 måneders?] forutgående varsel.» [...].

Det fremgår videre at vedlikeholdsavgiften kan oppjusteres pr. 1. januar hvert år i henhold til konsumprisindeks – eller etter en annen indeks som gir en høyere prisstigning såfremt Agresso har inntatt tilsvarende bestemmelse i avtalen med sine kunder.

I punkt 8 i avtalen er det bestemmelse om konfidensialitet rundt det den enkelte part får vite om andre parter og om kunde-kontrakter mv. Ansvar som Agresso måtte pådra seg overfor kunder ved salg av

Agresso EPM-Suite, skal som hovedregel være begrenset til det ansvar som Agresso har påtatt seg overfor sine kunder jf. punkt 9.

I vedlegg 7 til OEM-avtalen er det under punktet som taler om «vederlag» og «priser for programvarelisenser» angitt at «Agresso skal betale lisensavgift og årlig vedlikeholdsavgift til Corporater i henhold til de standardsatser som til enhver tid gjelder for Corporater, fratrukket slik rabatt» som er nærmere angitt. Det er vist til et vedlagt regneark som oppgir de priser som gjelder for Corporaters' produkter per avtaletidspunktet. I regnearket står det også at «vedlikehold løper fra implementeringsdato», uten at det er forklart hva som menes med dette, og partene er i dag uenige om dette. Det fremgår videre i vedlegg 7 at årlig vedlikeholdsavgift settes til 15 % av standard lisensavgift for privat sektor. Dersom Agresso innfører et høyere forholdstall overfor sine kunder, skal den årlige vedlikeholdsavgiften i denne avtale økes tilsvarende. I vedlegg 7 inneholder også regler om rabatter i forhold til priser for programvarelisensene.

I vedlegg 7 om «forfallstidspunkt» fremgår:

«Lisens og vedlikeholdsavgift forfaller til betaling kvartalsvis slik som angitt i punkt 6 i avtalen. I beregningsgrunnlaget inngår de lisens- og vedlikeholdsavgifter det er signert avtale om videresalg av i den aktuelle periode, og for løpende avtaler lisens- og vedlikeholdsavgifter som forfaller til betaling for kunden i den aktuelle periode. Eventuelt betalingsmislighold fra sluttkundens eller andre selskaper relatert til Unite 4 Agresso sin side, fritar ikke Agresso for betalingsplikt.»

Basert på denne avtale, har Agresso inngått en såkalt reseller avtale med Evry AS («Evry»). I henhold til reseller avtalen er Evry berettiget til å inngå avtale med sluttbruker, hvorefter Agresso og Corporater da plikter å levere programvaren til sluttbrukeren. Saksøkte har ikke fremlagt reseller avtalen, og retten er derfor ikke kjent med innholdet i denne.

Våren 2010 var Evry i forhandlinger med Oslo kommune angående pakkeløsning med flere produkter fra ulike leverandører, herunder programvaren fra Corporater. Basert på kommunens tilbakemeldinger, var det også aktuelt å inkludere Corporaters' programvare. Agresso beskrev derfor på vegne av Evry i epost dialog overfor Corporater hva de ønsket, og i epost av 27. mai 2010 rettet de også en formell prisforespørsel til Corporater for den aktuelle programvaren. I prisforespørselen ønsket de imidlertid et tilbud fra Corporater som var basert på at det skulle prises i to faser; «fase 1» som omhandler en programvare til «å overvåke og følge opp sykefravær», og dernest «fase 2» som omfattet «støtte til gjennomføring av internkontroll, interne og eksterne tilsyn, overvåke og forberede fysisk arbeidsmiljø, overvåke og forbedre psykososiale arbeidsmiljø, håndtere og redusere skader, ulykker og trusler og vold».

Basert på forespørselen, sendte Corporater den 28. mai 2010 et pristilbud tilbake som var basert på denne anbudsforespørselen fra Agresso, og det ble insistert på at dette blir tatt med videre som en del av tilbudsbetingelsene overfor kommunen. Tilbudet bygget på den etterspurte modellen og det er ikke uenighet om at prisen for hver av fasene er på kr 1 363 725 for lisens – og kr 358 875 i årlig vedlikehold. Avtalen er basert på 1 år av gangen og med prisregulering basert på lisensavtalens vedlegg 7, og første justering 1. januar 2011. Det fremgikk at prisene ikke var beregnet iht. standard bruk av løsningen, men er gitt ut fra det begrensede bruksområde som det er bedt om i henhold til den angitte faseinndelingen. Pristilbudet sa imidlertid ikke noe mer om tidspunktet for betaling av lisens eller om starttidspunkt for når den årlige vedlikeholdsavgiften skulle begynne å løpe.

Basert på at Evry vant anbudskonkurransen overfor Oslo kommune, ble ønsket programvare installert hos Oslo kommune på senhøsten 2011 – og før 1. januar 2012. Det er i ettertid uenighet om det nærmere faktum rundt dette, og om hva som faktisk ble bestilt og installert i forhold til kommunen – spesielt om dette omfatter Corporater verktøyene til bruk i fase 1 – eller også verktøy fra fase 2 – og særlig om noe av dette ble tatt i bruk av kommunen. Agresso har nektet å fremlegge avtalen med tilhørende underbilag mellom Evry og Oslo kommune, men har kun opplyst om visse utdrag fra den.

Basert på det anføres at programvaren ble installert – og Corporater registrerte bevegelser i programvaren som omfatter fase 1 og 2 av det forespurte tilbud fra 28. mai 2010, foretok Corporater fakturering den 18. april 2012 overfor Agresso for lisens og vedlikeholdsavgift for kalenderåret 2012, altså fra 1. januar. Agresso har bestridt kravet. De mener at Corporaters programvare ble ikke tatt i bruk så tidlig, og at betaling og forfall for bruken av programvaren, kan ikke gjelde for perioden før 15. juni 2013.

Det anføres at betalingsstrømmen må her være synkron og avhengig med leveransen som Evry har med Oslo kommune. Det synes å være på det rene at dette oppstod ikke før 15. juni 2013.»

Ankende part har sammenfatningsvis gjort gjeldende:

Avtaleforholdet mellom Unit4 Agresso og Corporater gir ikke Corporater rett til vedlikeholdsavgift alt fra 1.1.2012, slik tingretten tilkjente. Det er anket både over feilaktig bevisbedømmelse og rettsanvendelse. I tillegg er tingrettens sakskostnadsavgjørelse påanket.

Tingretten tar et riktig utgangspunkt når den viser til OEM avtalen når den skal ta stilling til når vedlikeholdsavgiften skal løpe fra. Det er også riktig av tingretten å ta utgangspunkt i regnearket som er inntatt i OEM-avtalen der det fremgår at «Vedlikeholdsavgift løper fra implementeringsdato», og at det er faktisk implementeringsdato som skal legges til grunn. Tingretten tar derimot feil når den angir at implementeringsdato er «det tidspunkt hvor programvaren er installert og deretter klar til bruk», og så angir at dette tidspunktet var «senest den 1. januar 2012, sannsynligvis noe før». Tingretten er i sine premisser uklare på hvorvidt den med «klar til bruk» mener «klar til bruk» for Evry i Evrys implementeringsarbeid, eller «klar til bruk» for Oslo kommune. Uansett synes det som om tingretten ikke skiller mellom en teknisk installasjon og en implementering. Det vises spesielt til at tingretten la til grunn at det var tale om utviklet «program standardvare», som lett kunne tas i bruk i forhold til videre arbeid. Tingretten har sett helt bort fra de faktiske forhold rundt implementering, bortsett fra å legge vekt på noen presentasjoner og internettsider som inneholder feil datoangivelser og ikke skiller tilstrekkelig mellom de ulike deler av Evrys totalprosjekt i forhold til Oslo kommune. Det har ikke vært noen uenighet om at Corporaters programvare teknisk sett ble installert i september 2011, men dersom man hadde ment at dette skulle regnes som implementering, måtte man vise til avtale om dette. Det er ikke i samsvar med bransjepraksis å knytte virkninger til teknisk innstallering, jf Statens standardavtale og forklaringer fra Evry. Implementering er å gjøre programvaren klar for sluttkundens bruk i samsvar med kravspesifikasjon. Implementeringen er ferdig når sluttkunden har akseptert løsningen i samsvar med kravspesifikasjonen og kunden kan ta programvaren i bruk.

Ankende part gjør gjeldende at det avgjørende tidspunkt for oppstart av vedlikeholdsavgift er når programvaren faktisk var implementert hos Oslo kommune og klar for Oslo kommunes bruk. Dette tidspunktet var 15.6.2013. Det vises til «Melding om installasjonsdag, HMS Styling (Corporater)» av 21.6.2013. Det vises også til Oslo kommunes bekreftelse av 22.10.2013. Hva som ligger i implementering er også angitt i bilag fire i avtalen mellom Evry og Oslo kommune. Tingretten har ikke vektlagt den omfattende bevisføring om hvordan programvaren fra Corporater ble gjennomført frem mot 15.6.2013. Det er heller ikke grunnlag for slike bevisbyrdebetraktninger som tingretten gjør.

Evrys prosjekt og leveranse til Oslo kommune var et svært omfattende prosjekt, med omfattende programvareleveranse og implementering av denne. Det var ett av de mest omfattende HR-prosjektene i Norge til en samlet verdi av over kr 100 millioner. Unit4 Agresso sin leveranse av program utgjorde om lag halvparten av samlet programvareleveranse, men utgjorde bare en mindre del av Evrys totalleveranse til Oslo kommune. Corporaters programvare inngikk som en del av Unit4 Agressos leveranse, og utgjorde en mindre del av denne leveransen. Unit4 Agresso måtte foreta videreutvikling av sin programvare for å møte kommunenes krav til HMS funksjonalitet. Corporaters programvare var presentasjonsgrunnlaget i Unit4 Agressos løsning, og implementering av Corporaters programvare kunne derfor ikke påbegynnes før Unit4 Agresso var ferdig med utviklingen av HMS-løsningen. Oslo kommune har ikke betalt vedlikeholdsavgift før fra 15.6.2013, og har heller ikke vært forpliktet til dette. Unit4 Agresso har heller ikke mottatt noe vedlikeholdsavgift for sin egen HMS programvare eller for Corporaters programvare for perioden før 15.6.2013. OEM-avtalen mellom Corporater og Unit4Agresso har den juridiske virkning at Corporater ikke får rett til vedlikeholdsavgift før Unit4 Agresso mottar tilsvarende vedlikeholdsavgift fra Evry/sluttkunde.

Målsettingen med OEM-avtalen var å skape konkurransekraft og at løsningene skulle oppfattes som et fullverdig Unit4 Agresso-produkt. Om den ene modulen fra Corporater i tilbud og kontrakter skulle fremstå med egne betingelser, ville målsettingen ikke oppnås. At det er samsvar mellom betalingsforpliktelsene, følger direkte av OEM-avtalens Vedlegg 7 (Vederlag) som må forstås slik at Corporater bare kan fakturere vedlikeholdsavgift på det tidspunkt slik avgift forfaller for kunden, i dette tilfelle Oslo kommune. Samsvaret mellom betalingsforpliktelsene fremgår også av regnearket som er inntatt som del av vedlegg 7 til OEM-avtalen. I regnearket står det at «vedlikehold løper fra implementeringsdato». Partene har fulgt dette prinsippet i

forbindelse med andre prosjekter hvor OEM-avtalen har vært benyttet. Det er ingenting i pristilbudet som endrer OEM-avtalens utgangspunkt med hensyn til forfallstidspunkter.

Ankende part nedla slik påstand:

1. *UNIT4 Agresso AS frifinnes.*
2. *UNIT4 Agresso AS tilkjennes saksomkostninger både for tingretten og lagmannsrett.*

Ankemotparten har sammenfatningsvis gjort gjeldende:

Tingrettens dom er riktig. Corporater gjør gjeldende at Unit4 Agresso er forpliktet til å betale vedlikeholdsavgift i samsvar med Corporater sitt tilbuds brev, og at betalingsplikten oppsto 1.1.2012. Det bestrides at vedlikeholdsavgiften først begynte å løpe fra 15.6.2013, slik ankende part gjør gjeldende. Betalingsplikten følger av OEM-avtalen mellom partene, og ankemotparten er enig i tingrettens fortolkning av denne med tilhørende vedlegg. Forfallstidspunkt fremgår av vedlegg 7 og er knyttet til «signert avtale om videresalg». Det følger av prisskjema at vedlikeholdsavgiften løper «fra implementeringsdato». Etter ankemotpartens syn vil vedlikeholdsavgift senest starte å løpe når arbeidet med programvaren til pilotering tok til, ikke når det er klart til bruk for alle i kommunen. Implementering er en prosess som går over tid, og begrepet «fra implementeringsdato», må i så fall være fra implementering tar til. Installasjonsbrevet fra Evry er ikke knyttet til begrepet implementering, men installasjon. OME avtalen kan således ikke tolkes slik at vedlikeholdsavgift først skal betales ved levering.

Det er ikke omtvistet at Corporaters programvare ble installert hos Oslo kommune i september 2011. Det anføres at sluttbrukeren Oslo kommune tok Corporaters programvare i bruk for pilotering (oppstart pilot) allerede i januar 2012, og fra dette tidspunkt er det rettslig grunnlag for å kreve vedlikeholdsavgift. Det vises til tingrettens gjennomgang av de bevis som dokumenterer bruk av Corporaters programvare.

Det er ikke fremlagt dokumentasjon for hva som er avtalt mellom ankende part og Evry når det gjelder oppstarttidspunkt for vedlikeholdsavgift. Ankemotparten er enig med tingretten i at det ikke er avtalt mellom UNIT4 Agresso og Corporater at vedlikeholdsavgift først skal betales fra det tidspunkt Evry får betalt fra Oslo kommune. Det bestrides at slik symmetri i betalinger er avtalt eller følger av noe «rettslig prinsipp». Det var ankende parts plikt å sørge for at Corporaters tilbud ble brakt videre i kontraktskjeden. Det anføres at tilbudet fra Corporater ikke i sin helhet er brakt videre inn i avtalene med Evry og Oslo kommune, og at dette er årsaken til at ankende part ikke har ønsket å betale. Eventuelle endringsavtaler som måtte være inngått mellom Oslo kommune og Evry, har ikke bindende virkning for Corporater i forhold til betaling av lisens og vedlikeholdsavgift.

Ankemotparten nedla slik påstand:

1. *Anken forkastes.*
2. *Corporater AS tilkjennes sakens omkostninger for lagmannsretten.*

Lagmannsrettens vurdering:

Tvisten er begrenset til om Corporater har krav på vedlikeholdsavgift for perioden januar 2012 til 15. juni 2013.

Lagmannsretten finner innledningsvis grunn til å bemerke at leveransen til Oslo kommune var omfattende og krevde vesentlige tilpassinger for å imøtekomme kommunens kravspesifikasjon. Leveransen skulle gi kommunen et nødvendig verktøy for å registrere og få oversikt over sykefravær, samt rapportering av uønskede hendelser (ulykker mv.). Den programvaren som Corporater leverte, skulle kunne hente ut og presentere data. Corporaters programvare var dermed avhengig av at de andre programelementene var på plass først. Etter lagmannsrettens vurdering er det ikke tvilsomt at første gang Oslo kommune fikk nyttiggjøre seg de programmer som Corporater leverte, var da systemet ble tatt i bruk i familieetaten som pilotprosjekt 15.6.2013. Forut for dette var det underleverandøren Evry som arbeidet med programvaren, for å tilpasse denne til sluttbrukers behov.

Etter lagmannsrettens syn har leverandører av programvarer (både Corporater, Agresso og Evry) et klart behov for at betalingsplikt for sluttbruker inntretr så tidlig som mulig. På den annen side vil en sluttbruker ikke være tjent med å betale for en tjeneste eller produkt, før dette kan tas i bruk. Tidspunkt for når slik betalingsplikt inntretr, vil måtte reguleres i avtale. Det er på det rene at det i avtalene mellom Oslo kommune og Evry, og mellom Evry og Unit4 Agresso, ikke var grunnlag for betaling av vedlikeholdsavgift for programvaren før den helt eller delvis var tatt i bruk av sluttbruker, altså fra 15.6.2013. Slik avgift ble heller ikke betalt eller avkrevd før fra nevnte tidspunkt. Uttrykket «Årlig vedlikeholdsvederlag løper fra oppstartsdag for SSA-V», jf bilag 7 pkt 1.1 i avtalen mellom Evry og Oslo kommune, ga dermed ikke grunnlag for vedlikeholdsavgift før 15.6.2013.

At Unit4 Agresso ikke kunne fakturere vedlikehold før 16.6.2015, er i seg selv ikke avgjørende for hva som regulerer forholdet mellom Unit4 Agresso og Corporater. I OEM-avtalen var det i hovedsak fokus på hvor store rabatter Unit4 Agresso skulle ha, ikke på når vederlag skal løpe fra. Om forfallstidspunkt heter det i vedlegg 7, som omhandler vederlag:

«Lisens og vedlikeholdsavgift forfaller til betaling kvartalsvis slik som angitt i punkt 6 i avtalen. I beregningsgrunnlaget inngår de lisens- og vedlikeholdsavgifter det er signert avtale om videresalg av i den aktuelle periode, og for løpende avtaler lisens- og vedlikeholdsavgifter som forfaller til betaling for kunden i den aktuelle periode. Eventuelt betalingsmislighold fra sluttkundens eller andre selskaper relatert til Unite 4 Agresso sin side, fritar ikke Agresso for betalingsplikt.»

Etter lagmannsrettens syn er bestemmelsen uklar med hensyn til oppstartstidspunkt for vederlagsforpliktelsen. At forpliktelsen knyttet til betaling av vedlikeholdsavgift skal løpe fra det er «signert avtale om videresalg», har ikke engang vært hevdet av Corporater. Avtalen med Oslo kommune ble inngått i 2010 og Corporater ga særskilt pristilbud 28.5.2010 knyttet til at programvaren skulle ha et begrenset bruksområde.

Innledningsvis i vedlegg 7 henvises til vedlagt regneark som viser priser. I dette regnearket fremgår at «Vedlikehold løper fra implementeringsdato». Partene er enige i at implementering er det avgjørende tidspunkt, men er uenige om hva om ligger i begrepet «implementering». Retten legger til grunn at implementering er den prosessen som består av å klargjøre, innpasse og tilpasse programvaren for bruk. Corporater anfører at vedlikeholdsavgiften skal løpe fra denne prosessen starter, mens Unit4 Agresso anfører at implementering ikke har skjedd før prosessen er ferdig og programvaren er klar til bruk.

Det forhold at programvare ble installert på en server hos Oslo kommune i september 2011, kan etter lagmannsrettens syn ikke innebære noen implementering. Det gikk lang tid før det ble gjort noe med programvaren, og programvaren kunne bare lovlig brukes til å hente ut rapporter fra de øvrige programsegmenter. Det var først fra våren 2012 arbeidet med implementering av de øvrige programmer startet, en prosess som pågikk frem til juni 2013. I denne prosessen ble programvaren fra Corporater implementert på et sent tidspunkt, i og med at de øvrige deler måtte være på plass først.

Utfra bevisførselen, herunder forklaringer fra Tor Inge Vasshus, Helge Strypet og representanter fra Evry fremstår det som klart at implementeringsprosessen i Oslo kommune var krevende og tok lang tid. Fremdriftsplaner ble flere ganger forskjøvet. Vasshus ble mistenksom og har i lagmannsretten klart gitt uttrykk for at han mente at Unit4 Agresso hadde begått en feil ved ikke å ha fått inn i sitt avtaleverk at vedlikeholdsavgift kunne kreves fra et tidligere tidspunkt, og at det som skjedde etterpå var en dekkoperasjon for å begrense eget tap. Etter lagmannsrettens syn var det ikke grunnlag for dette. At vedlikeholdsavgift først løper fra produktet er klart til bruk, i det minste i en pilotavdeling, er i samsvar med bransjepraksis slik både Strypet og flere representanter fra Evry har forklart seg om, samt at dette understøttes av ordlyden i de standardkontrakter som staten bruker ved slike anskaffelser. I en slik situasjon er det Corporater som må sørge for at et fremskutt oppstartstidspunkt for vedlikeholdsavgift er klart regulert i avtalen. Corporater har skapt uklarhet ved å introdusere begrepet «implementeringsdato» i vedlegget til EOM-avtalen, uten at dette tidspunktet er definert. Det at Corporater i lagmannsretten har vist til at det i enkelte andre avtaler i forhold til partenes felles kunder for eksempel har vært avtalt at vedlikehold løper fra signering av kjøpsavtale, eller installasjon av programvare, medfører ikke at tilsvarende tidspunkt er avtalt for leveransen til Oslo kommune.

Etter dette har ikke Corporater grunnlag for å kreve vedlikeholdsavgift før fra 15.6.2013. Anken fører dermed fram og Unit4 Agresso må bli å frifinne.

Ankende part har vunnet saken, og har etter tvisteloven § 20-2 andre ledd krav på dekning av sine nødvendige sakskostnader. Etter lagmannsrettens syn er det ikke grunnlag for å gjøre unntak etter tredje ledd. Advokat

Ramse har fremlagt sakskostnadsoppgave stor kroner 592 377,-, hvorav salær for tingretten utgjør kr 319 985 og salær for lagmannsretten utgjør kr 223 850. Salæroppgaven omfatter også utgifter i tingretten med kr 21 238, salær til annen advokat under tingrettsbehandlingen med kr 23 250,- reiseutgifter for advokat Ramse under lagmannsrettsbehandlingen. I tillegg til denne salæroppgave, er innsendt krav om dekning av øvrige utgifter for lagmannsretten med kr 19251,- og ankegebyr. Ankegebyret utgjør kr 23 220,- og samlet sakskostnadskrav blir dermed kr 634 848,-. Det har ikke kommet innsigelser til salæroppgaven, og beløpet tilkjennes.

Dommen er enstemmig.

Domsslutning

- 1. UNIT4 Agresso AS frifinnes.*
- 2. Corporater AS dømmes til å betale sakskostnader for tingretten og lagmannsretten til UNIT4 Agresso AS med kr 634 848,- -kronersekshundreogtrettifiretusenåttehundreogførtiåtte-. Oppfylingsfristen er 2 -to- uker fra dommen er forkynt.*